

צ'ון תורני שכונ'י

בעז'הי"ת א'ת'ל'ה ש'ל ת'נ'ד'ו

ג'ליון 717

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

פרשת האזינו

ג'פת'ה א'ה'ל

פעם בבוקרו של יום הכיפורים, סיפר אחד מן החברים ששאל את הרה"צ ר' אשר פריינד זצוק"ל מה צריך לכוון בתפילות הקדושות של היום, ובעיקר

בקטעי הווידוי וההכאה על חטא? לתדהמתו, השיב ר' אשר: העיקר צריך לזכור שהאדם אינו ולא כלום, ואת הכל עושה רק הקדוש ברוך הוא! "אבל מה בין זה ליום הכיפורים?"! "הקשיתי." "הרעיון הנ"ל כוחו יפה בכל עת ובכל זמן!" השיב ר' אשר. אמרתי לו: "אני שואל ספציפית על יום כיפור!" הביט בי במבטו החכם, שידע הכל וראה הכל, ואמר בבת שחוק: ומה נעשה, וכל ההכאה שלנו על חטא והווידוי – הם מן השפה ולחוץ?! – והא ראייה, איפה אנו נמצאים מחר, ואיפה מחרתיים?! מפטירין כדאשתקד!!

הרה"ק היעטרת ישועה מדז"יקוב ז"ייע סיפר, פעם בהיותי ברחובה של עיר בווינא עיר הבירה, ראיתי האיד שאחד מנקה את הרחובות, ניגשתי אליו ושאלתי, לשם מה יטרח כבודו כל כך, הרי ממילא בעוד כמה שעות ישוב הרחוב להיות מלוכלך כדאשתקד, ומדוע תיגע לריק, ויענני ה'מנקה', הן אמת שתוך שעות ספורות שוב יתלכלכו הרחובות, אבל, אם לא אנקה אותם תמידים כסידרן, תעלה הזוהמא עד למעלה ראש עד שלא יהא שייך להלך ברחוב... סיים היעטרת ישועה ואמר, זוהי עבודתינו בימי הטהרה, 'לנקות ולשטוף', ואם יתחיל האדם בחשבונותיו – הן ממילא אשוב לקלקל לבסוף, ומה ארוויח בנקיון עצמי כעת הזאת, אין זו טענה כלל, שהרי אם לא יעמול עתה לנקות עצמו, ליטהר מכל חלאה וזוהמא, הרי הם יציפו אותו עד למעלה ראש ח"ו.

נזכה כולנו לשנה טובה ומתוקה
להיכתב ולהיחתם לחיים טובים בריאים ומתוקנים
שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

"צור ילדך תשי ותשכח קל מחוללך"

ביאר "המגיד מדובנא" פסוק זה על פי משל: ראובן נקרא לדין בפני בית משפט של גויים, ואף כי ידע כי הוא חף מפשע פחד מאד פן יעלילו עליו אנשי בליעל עלילות שווא והוא יורשע בדין. בצר לו פנה אל עורך דין ובקש ממנו עצה ותושיה כיצד יוכל להנצל ולצאת זכאי בדינו. השיב לו עורך הדין: יש לי אומנם עצה טובה, אך עליך להתחייב לשלם לי סכום נכבד כתמורה. אמר לו ראובן: אם אכן תועיל הצעתך ואצא זכאי בדין אתן לך ככל אשר תשית עלי. אמר לו עורך הדין: הסכת ושמע, כאשר תעמוד בפני השופט והוא יחל לשאול מה שמך והיכן אתה גר וכו' אל תשיב לו, ובמקום תשובה לענין תצפץ בצפצפה צפצוף ארוך וממושך. הגיע יום המשפט ובשעה היעודה התיצב ראובן בפני השופט. כאשר נשמעה השאלה הראשונה מפי השופט, נהג ראובן הנאשם על פי העצה, ובמקום להשיב תשובה צפצף בצפצפה צפצוף ארוך. כך עשה גם אחרי השאלה השניה והשלישית, עד שפקעה סבלנותו של השופט וישאל: החסר משוגעים אנוכי? וציווה לסלק את האיש מעל פניו מבלי לשופטו. לאחר שיצא ראובן מבית המשפט שמח וטוב לב, פגש את עורך הדין. עורך הדין אמר לו: שמעתי שיצאת זכאי בדין, האם נכון הדבר? תחב ראובן את הצפצפה לתוך פיו ובמקום להשיב על השאלה, צפצף צפצוף ארוך. הוסיף עורך הדין ואמר: הגיעה השעה שתשלם לי את שכרי! שוב חזר האיש וצפצף צפצוף ארוך. התרגז עורך הדין ואמר לו: נבל שכמותך, הלא את העצה הזו אני נתתי לך כדי להנצל מן הדין, ועכשיו הנך מנצל את העצה הטובה הזו לרעתי!! כך, אומר המגיד מדובנא, פונה התורה אלינו ואומרת "צור ילדך תשי" כלומר, הקב"ה נתן לאדם את כח השכחה כדי שישכח כל מיני צרות שעברו עליו ועל שאר בני אדם. אלמלא טבע זה היה האדם זוכר את כל המאורעות ועלול היה להשתגע מרוב צער ויגון. והנה באים בני אדם בטבע זה עצמו שחננם ה', לשכוח את ה'! זהו – "ותשכח אל מחוללך" והרי אין לך נבלה גדולה מזו. (אוצרות התורה)

ז'מנ'ה הש'בת
ה'ל'ק'ת נ'רות
מו'צ'אי ש'בת
7:14 6:16
נ'ת ל'שכ'ור ע'ל ק'דו'ש'ת ה'ג'ליון
א'ין ל'ק'רו'א ב'ש'ע'ת ה'ת'פ'יל'ה
ו'י'ת: 7:49

אָהַל הַהֶלֶל

הלכות יום כיפור

נעילת הסנדל - אין נועלים נעלי עור, ויש להשתדל בכך גם לקטנים ממצוות.

אכילה - אין אוכלים ואין שותים. אך לקטנים מותר אף מיני ממתקים שזהו יום חג. קטנים, ומבוגרים שנאלצים לאכול, יוסיפו בברכת המזון "יעלה ויבוא".

רחיצה - אין רוחצים ואין הולך למקווה אפילו אם רגיל בכך כל השנה, ואף בנטילת הבוקר נוטלים כרגיל עד פרקי האצבעות.

סיכה - אסור למרוח שמן, משחה או קרם ביום הכיפורים.

*יום הכיפורים מכפר על עבירות שבין אדם למקום, אבל עבירות שבין אדם לחבירו אינו מכפר עד שירצה את חבירו. ולכן אדם שיודע שחטא כלפי חבירו ילך ויבקש את סליחתו. וחבירו לא יהיה אכזרי מלמחול, ויזכור שכמו שהוא רוצה מחילה ממלך מלכי המלכים הקב"ה, כמו כן ימחל לחבירו.

*העושה מלאכה בערב כיפור אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה.

*קבלת יום כיפור צריך להפסיק מאכילה ושתייה מבעוד יום כדי להוסיף מחול על קודש וגם הנשים יזהרו בזה ונהגו להוסיף כרבע שעה לפני השקיעה.

אהל לחידוש

חידושים ופגנים לשולחן השבת

"שובה ישראל עד ה' אלוקיך"

ידוע ביאורו של הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג זי"ע את הפסוק 'שובה ישראל עד ה' אלוקיך', כדרך משל, לאדם הנושא משא, ובאמצע הדרך הרגיש כי אזלו כוחותיו, ואין בידו להמשיך בהליכתו. מה עשה, החל עושה לעצמו סימנים, וחשב לעצמו הרי עד בית פלוני אינו מרחק רב, ולא יקשה עלי לסחוב את המשא, אלך רק עד שם. בהגיעו לשם חזר על התחבולה ואז, הביט על אבן גדולה במקום פלוני ואמר רק עד שם אבוא, כך המשיך בדרכו עד שהגיע לתכליתו ולמחוז חפצו. זה פירוש 'שובה ישראל עד', כך היא-דרכה של תשובה – שבכל עת יחזק את עצמו עד פה אבוא בענין פלוני, ועד שם אבוא בענין אחר, אז יגיע עד ה' אלוקיך – שיזכה לבוא לתכלית השלימות, ויסורו מאיתו כל המסכים המבדילים בינו לבין השי"ת.

"אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך"

את משמעות הבקשה 'למען שמך' ניתן להבין על פי המעשה המובא בירושלמי (ברכות ט), האמורא רב הלך מחמי טבריה, ובדרך תפסו אותו רומאים. חקרו אותו הרומאים: למי הנך שייך? השיב להם רב: לאנשי סופינוס, כלומר: שייך אני לאנשי המושל. כאשר שמעו הרומאים את תשובתו, שחררו אותו לנפשו לשלום. בערב הגיעו הרומאים לביתו של השר, ושאלו אותו, עד מתי הנך מתחבר ליהודים? משראו שהשר אינו מבין את כוונתם, סיפרו לו על המפגש שהיה להם עם יהודי שאמר שהוא מאנשי המושל. ומה עשיתם לו? התעניין המושל. שחררנו אותו לנפשו, השיבו הרומאים. כשמע השר את דבריהם, שבח את התנהגותם והסכים עמם. מסיימת הגמרא במילים, ומה מי שהוא נתלה בבשר ודם ניצול, מי שהוא נתלה בקב"ה לא כל שכן?! אף אנו מבקשים להיגאל בזכות זו, ומקווים לזכות בחנינה בזכות עצם הזכרת שמו של הקב"ה, ומשום כך אומרים אנו, עשה עמנו למען שמך.

"שחת לו לא בניו מומם"

"שחת", אם אדם חוטא בנעוריו, ובזקנותו עושה תשובה, "לו לא", לו עצמו אין בזה כלום, כי תשובתו מתקבלת, אבל "בניו מומם", בניו שראו את התנהגותו בצעירותו ולמדו ממעשיו, הם נשארו מקולקלים, ויוצא מהם דור עקש ופתלתל, את החטא הזה אין לתקן. ולכן מזהירה התורה "זכור ימות עולם", זכור לעבוד את ה' כל הימים, "בינו שנות דור ודור", תבינו שבמעשים מקולקלים מסכנים את הדורות הבאים.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט"

בספר "מעשי למלך" מובא בשם ה"חפץ חיים", היה אדם עשיר שהיה נוהג בעזות פנים, ופעם בעת ויכוח סטר לאחד האנשים. כשהגיע לעולם העליון, החלו לדון אותו עד שהגיעו למקרה הסטירה. אמרו לו, לא ניתן לדון במקרה הזה, עד שתבקש סליחה מן האדם, ולשם כך עליך לחזור לעולם בגלגול. התחנן העשיר, כי לא חפץ בגלגול. אמרו לו שלא ניתן לשנות את ההחלטה, כיון שמדובר בעבירות שבין אדם לחבירו. ביקש העשיר לרדת לעולם התחתון כשהוא עני מרוד ואז לא יהיה עו פנים ולא אסטור לאדם. במחשבה שניה, אמר העשיר, אבקש לרדת לעולם בלי יד, כך אהיה בטוח שלא אכשל פעם שניה באותו עוון. התנגד השטן לבקשתו, ואמר, שאם ירד כך לעולם התחתון לא יהיו לו נסיונות, וממילא לא יהיה לו תיקון, אלא אדרבה, ירד עשיר ובריא, אבל העשיר לא הרפה, הוא נתלה בזכויותיו הרבות בהיותו בעל חסד גדול, וביקש להתעלם מהתנגדותו של השטן, ואכן החליטו בשמים להיענות לבקשתו, והורידוהו לעולם כשהוא גידם ועני מרוד. לאחר שנתגלגל לעולם ונולד מחדש, שכח את כל הדין ודברים שהיה לו בבית דין של מעלה, והיה מתמרמר רבות על מצבו העגום בעולם הזה. אמר ה"חפץ חיים", אילו היה יודע כמה התחנן בשמים שכך יהיה מצבו, היה שמח במומו ומודה להקב"ה על כך שהוא "א-ל-אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא", ואם אינו עושה כן, הרי זה משום שזכרונו בוגד בו והשגתו מוגבלת ואין הוא יודע חשבונות שמים.

"צדיק וישר הוא"

הקב"ה יצר בריאה מושלמת, שבה קבל כל אחד מן הברואים את מלא הנתונים שהוא זקוק להם לצורך השלמת תפקידו בעולם. אין כל עול בעולם, ולכן אם פלוני לא קבל נתונים מסוימים, הרי זה אות וסימן לו, ולסובבים אותו, שאין הוא זקוק להם לצורך תפקידו, ולעמית זאת אם קבל אלמוני נתונים כל שהם, מחובתו להשתמש בהם לצורך עניני עבודת השם בספר "יד יוסף" לר' יוסף מנדלקורן מספר שזכה לבקר בביתו של ה"חפץ חיים" במוצאי שבת. לאחר מעריב ניגשו אליו כולם לאחל לו שבוע טוב ולהתברך. בין הניגשים היה אדם שהגיע בלווית בנו בן העשר, שאמר ל"חפץ חיים" שכן זה אין לו חשק ללמוד, וביקש שה"חפץ חיים" יברך אותו. שאל ה"חפץ חיים" את האב, "האם יש לו כלים טובים ללמוד?" "כן" השיב, "כל המלמדים שלמדו איתו אמרו שיש לו תפיסה, הבנה וזכרון נפלא". פנה ה"חפץ חיים" אל הילד ואמר לו, בני יקירי, דע לך שאם לא תרצה ללמוד בשקידה, תהיה ח"ו קושיה על הרבוננו של עולם, וזה בוודאי לא תרצה. ומדוע? התורה אומרת "הצור תמים פעלו וכו' א-ל-אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא", לכל דבר בבריאה יש תכלית ואין שום עוול בכך, אדם שתפקידו להיות סנדלר, רואים בחוש שאין לו הבנה עמוקה, שכן מלכתחילה צריך היה להיות סנדלר, ולכן לא נתנו לו מהשמים כלים להיות רב. אבל אתה, שקיבלת כלים טובים, ואם לא תלמד, בסוף תהיה סנדלר ותעורר שאלה על הקב"ה מדוע נתן לך כלים כאלה? לכן תתחיל ללמוד להיות רב, ולא תהיה קושיה על הקב"ה.

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו"

"אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. שנאמר 'וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם'" (יומא פרק ח, משנה ט). הרה"ק רבי שמואל אליהו מזוואלין ביאר את לשון הפסוק "כי ביום הזה יכפר עליכם" על פי דברי חז"ל שיכפרה' היא מלשון קינוח וניקוי. והנה דרך העולם היא שהמשרתת או האומנת הרוחצת את הילד ומנקה אותו לאחר שטינף את עצמו, מנקה אותו בכוח ומקרצפת ומשפשפת עד שיבהיק עורו. אין היא מרחמת על בכיו של הילד, שכן היא חפצה רק בהשגת המטרה שיהיה נקי. אולם כאשר אמו של הילד היא זו שרוחצת אותו, אף שלא תשאיר אותו אפילו עם מעט לכלוך, עם כל זאת היא דואגת למרק את בשרו בעדינות רבה, משגיחה שלא יכאב לו ולא יצטער תוך כדי הניקוי. על כך התבטא רבי עקיבא בשבחם של ישראל: "לפני מי אתם מיטהרין ומי מטהר אתכם", מאחר ש"אביכם שבשמים" הוא המטהר אתכם מכל לכלוך ופגם, הרי שהוא יעשה זאת כמו אם המנקה את פעוטה, בעדינות רבה ובלי לגרום לכם ייסורים. (במחשבה תחילה)

קצת מאתנו

"צדיק וישר הוא"

ה"אבן עזרא" נשאל, מפני מה "צדיק ורע לו ורשע וטוב לו", והשיב במעשה שהיה. שני אנשים היו הולכים בדרך וישבו לאכול, והיה לאחד מהם ג' חלות לחם, ולחבירו לא היה רק שתי חלות. בא אליהם עובר אורח, ואמר להם, אחי, רעב אני ואין לי לחם לאכול, אולי תתנו לי מפתכם ואשלם לכם. נתרצו לו, ושתפו אותו בסעודתם, ואכלו השלושה את חמשת החלות, והוא נתן להם חמשה זהובים, ונתעוררה השאלה איך יחלקו ביניהם את חמשת הזהובים. בעל שלושת החלות טען שיתנו לו ג' זהובים, שהרי היו לו שלוש חלות, ובעל שתי החלות טען שיחלקו את הכסף לחצאין, שהרי האורח אכל משניהם בשווה, ולא הקפיד לאכול משלו יותר, ובהתעצמותם החליטו להביא את הדבר בפני רב העיר. הרב פסק להם, בעל השלוש חלות יקח ארבעה זהובים, ובעל שתי החלות יקח זהוב אחד. כששמעו העומדים את פסק הדין, אמרו ל"אבן עזרא", הנה הרב פסק לזה יותר ממה שתבע, שהרי בעל השלוש חלות ביקש רק שלושה זהובים, והוא פסק לו ארבעה זהובים, אין זאת כי משפט מסולף הוא. כששמע זאת ה"אבן עזרא", אמר להם: אם אין אתם יכולים לרדת לסוף דעתו של שופט בשר ודם, איך אתם רוצים להבין משפטי הקב"ה? בואו ואסביר לכם את הטעם של פסק הדין: כל אחד מהשלושה אכל שליש לחם, כולם אכלו בחבורה באופן שווה, ואם נחלק כל לחם לשלושה שלישים, נקבל חמש עשרה שלישים וכל אחד אכל חמש שלישים. א"כ, אותו שיש לו שתי חלות אכל חמשה שלישים, ולא נשאר לחבירו רק שליש אחד, ומגיע לו זהוב אחד, ואילו בעל שלושת החלות, היה לחמו תשעה שלישים, הורידו מזה חמשה שלישים שהוא אכל, א"כ האורח אכל מפתו ארבע שלישים, ומגיע לו ארבע זהובים. זהו שכתב דוד המלך בתהילים (יט) "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו", הן מה שרואים צדיק ורע לו, והן זה שרשע וטוב לו, צודקים הם.

לעילוי נשמת ר' בנימין ב"ר אליהו מא"ר ז"ל נלב"ע ה' תשרי ת.צ.ב.ה.

לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכנ"ס **אור אבנר**
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה **18:30**

בית הכנסת
"יעולי בבל"
גי'ש הרב יוסף חיים זצ"ל
תפילות בימי חול: שחרית - 7:30
מנחה - 18:10 ערבית - 18:50
שיעורי תורה שעה לפני מנחה
יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת
הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א
יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' - הרב רפאל עגייב שליט"א
בשעה **20:30**
תפילות שבת קודש:
(מניין פלג - שה"ש - 17:00 מנחה - 17:20)
שיר השירים - 18:00 מנחה - 18:15
קבלת שבת - 18:50
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30
מנחה ב' - 18:00 ערבית - 19:00
שיעורי תורה בשבת:
הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18
תפילות שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) - 18:15
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
חדש!! ערב שבת
מנחה וקבלת שבת
בפלג --- 17:10

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00

לעילוי נשמת נאזם בן נורג'יה סאלם ז"ל נלב"ע י"א תשרי ת.צ.ב.ה.